

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 11Csp/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321200333
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Jančíková
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2021:8321200333.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Jančíkovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 358 311 54, zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto proti žalovanému: W. M., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX Y. XX o zaplatenie sumy 220,36 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 60,- eur zastavuje.
- II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 99,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 99,30 eur od 4.5.2021 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. Súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietla.
- IV. Súd žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s.; skrátený názov: VÚB, a. s. podal dňa XX.X.XXXX na súd žalobu s návrhom na vydanie platobného rozkazu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu na istine sumu 220,36 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne z tejto sumy od 28.6.2018 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

2. V žalobe žalobca uviedol, že túto podáva ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a. s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 359 231 30 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti so žalobcom.

Pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX / XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 600,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 12 mesačných splátkach vo výške 55,95 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 671,40 eur. Do podania žaloby žalovaný uhradil z vyššie uvedenej zmluvy sumu 440,70 eur.

Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé splátky riadne a včas, preto ho žalobca listom zo dňa 26.4.2018 - predžalobná upomienka vyzval k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.6.2018 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 2.6.2018 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Žalovaný do dňa podania žaloby dlžné splátky

neuhradil. Celkový dlh ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 220,36 eur, pričom zmluvnú pokutu evidovanú v prehľade splátok a úhrad v sume 36,01 eur si žalobca neuplatňuje. Vzhľadom k tomu, že žalovaný sa dostal so splatením pôžičky do omeškania, žalobca si uplatňuje aj úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba na doručenie je najviac 5 dní. Žalobca si neuplatňuje náklady vzniknuté v súvislosti s vymáhaním pohľadávky vo výške 4,86 eur.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil Notársku zápisnicu I. XXXX/XXXX, I. XXXXX/XXXX, I. XXXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX vrátane príslušnej prílohy, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.XX.XXXX, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Informáciu o RPMN, Predžalobnú upomienku zo dňa 26.4.2018 s kópiou doručky, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.6.2018, Prehľad splátok a úhrad ku dňu 30.11.2020.

4. Dňa XX.X.XXXX vydal tunajší súd platobný rozkaz, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz spolu so žalobou a jej prílohami bol žalovanému doručený dňa 3.5.2021. Dňa 17.5.2021 žalovaný doručil súdu odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom nerozporoval uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., avšak nakoľko mal pôžičku splatiť za jeden rok, javia sa mu celkové náklady vo výške 71,40 eur za privysoké a taktiež úroková sadzba nie je podľa jeho názoru v zákonných medziach. Žalovaný tiež uviedol, že v mesiaci február 2021 uhradil sumu 30,- eur a v mesiaci apríl 2021 tiež sumu 30,- eur, preto by mala byť dlžná suma ponížená o tieto úhrady. Žalovaný tiež namietal výšku trov právneho zastúpenia. Žalovaný predložil výpis z účtu o vykonaných úhradách.

5. Podaním zo dňa 17.6.2021 žalobca zobral žalobu späť v časti o zaplatenie 60,- eur a zároveň predložil aktuálny prehľad úhrad a splátok.

6. Podľa ust. § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len ako „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa ust. § 145 ods. 1 a 2 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa ust. § 146 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Ak vezme účastník svoj návrh na začatie konania späť, ide o procesný úkon voči súdu, ktorým prejavuje vôľu, aby sa nekonalo a o veci meritórne nerozhodovalo (R 54/1992). Žalobca týmto svojim úkonom prejavuje svoju vôľu nepokračovať v ďalej konaní s úmyslom dosiahnuť jeho zastavenie bez meritórneho rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené súd nemal dôvod nevyhovieť návrhu na čiastočné späťvzatie žaloby, preto súd v I. výroku konanie o zaplatenie 60,- eur zastavil.

7. Uznesením č. k. XXCsp/XX/XXXX - XX zo dňa X.XX.XXXX súd pripustil, aby do konania namiesto žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s. vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s. r. o., IČO: 358 311 54 a to na základe návrhov na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia, s. r. o. ako postupníkom, ktorej predmetom je sú aj pohľadávky postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi. Spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. súhlasila s tým, aby do konania vstúpila na miesto doterajšieho žalobcu. K návrhu postupník pripojil aj Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 3.8.2021 adresované žalovanému.

8. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň XX.XX.XXXX ktorého sa strany v spore nezúčastnili. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' z dôvodu svojej pracovnej zaneprázdnenosti a nenavyšovania trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti konania a navrhol

súdu, aby rozhodol bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Žalovaní si zásielku s predvolaním na pojednávanie neprevzal v odbernej lehote, súdu sa vrátila dňa 1.11.2021.

9. Súd zisťoval skutkový stav oboznámením sa s obsahom žaloby spolu s prílohami žaloby, ako aj ďalšími vyjadreniami žalobcu a ním predloženými listinami a zistil tento skutkový stav

10. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. ako pôvodný veriteľ a žalovaný ako klient uzavreli XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver.

11. Z časti III. zmluvy označenej ako Pôžička vyplývajú nasledovné údaje:

- druh úveru: bezúčelový spotrebiteľský úver
- celková výška a mena úveru: 600,- eur
- celkové náklady spotrebiteľa: 71,40 eur
- celková čiastka: 671,40 eur
- splátka: 55,95 eur
- počet splátok: 12
- priemerná hodnota RPMN: 17,74 %
- RPMN: 25,00 %
- fixná ročná úroková sadzba: 25,00 %
- prvá splátka splatná dňa: 20.11.2017
- termín konečnej splatnosti: 20.10.2018
- odplata: 25,00 %
- najvyššia prípustná miera odplaty: 25,62 %
- ďalšie splátky splatné vždy: 20. dňa v mesiaci
- doba trvania zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy

12. Podľa časti zmluvy označenej „Zmluvné podmienky“ článku 1. spoločnosť sa zaväzuje poskytnúť klientovi spotrebiteľský úver a klient sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom za podmienok uvedených v tejto zmluve.

Podľa časti zmluvy označenej „Zmluvné podmienky“ článku 5.4 klient je povinný plniť spoločnosti za poskytnutie pôžičky riadne a včas spôsobom dohodnutým v zmluve.

Podľa časti zmluvy označenej „Zmluvné podmienky“ článku 6 klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch uvedených v splátkovom kalendári. Prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak.

V časti zmluvy označenej „Zmluvné podmienky“ článku 8 RPMN sa vypočíta podľa klientom zvoleného spôsobu splácania pôžičky podľa vzorca uvedeného v zákone o spotrebiteľských úveroch. K výpočtu RPMN žalovaný svojim podpisom potvrdil prevzatie Informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov s uvedením predpokladov pre jej výpočet.

Podľa časti zmluvy označenej ako „Zmluvné podmienky“ článku 9.1 zmluva sa skončí úplným splnením všetkých záväzkov a pohľadávok klienta vo vzťahu k spoločnosti podľa zmluvy.

Podľa časti zmluvy označenej „Zmluvné podmienky“ článku 10.2 spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

Podľa časti zmluvy označenej „Zmluvné podmienky“ článku 10.5 spoločnosť je povinná informovať klienta o tom, že nedošlo k splateniu splátky dohodnutej v zmluve v lehote jej splatnosti písomne alebo formou krátkej textovej správy, a to najneskôr do 15 dní odo dňa splatnosti tejto splátky.

13. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.4.2018 vyzval pôvodný veriteľ Všeobecná úverová banka, a. s. žalovaného na úhradu nedoplatku na splátkach v celkovej výške 167,85 eur a to bezodkladne s tým, že ak do 5.6.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 02/2018, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Zásielku s touto výzvou si žalovaný prevzal dňa 4.5.2018.

14. Listom zo dňa 22.6.2018 pôvodný veriteľ Všeobecná úverová banka, a. s. oznámil žalovanému, že došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti predmetného úveru a vyzval žalovaného na zaplatenie sumy v celkovej výške 493,21 eur.

15. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný po poskytnutí pôžičky veriteľovi na splátkach celkovo do podania žaloby na súd uhradil sumu 500,70 eur. Od 19.6.2018 pôvodný veriteľ eviduje splátku vo výške 269,41 eur. Po zosplatení žalovaný na svoj dlh v nepravidelných splátkach uhrádzal veriteľovi na svoj dlh v čiastočných platbách, naposledy dňa 22.4.2021 sumou vo výške 30,00 eur.

Právny stav

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 1.1.2017 prvá a druhá veta (ďalej len „zákon“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa

Podľa § 2 písm. a) zákona účinného od 1.12.2011 sa spotrebiteľom na účely tohto zákona rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania

Podľa § 2 písm. b) zákona účinného od 1.6.2010 sa veriteľom na účely tohto zákona rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona účinného od 11.6.2010 sa na účely tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona účinného od 1.6.2010 do 30.4.2018 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinného od 1.11.2008 (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

18. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) účinného od 1.1.1992 neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.1964, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného od 1.11.2008 spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.3.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného od 1.6.2014 ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného od 1.7.2011 ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.1992 ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 13.6.2014 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené

20. Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.1992, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008 pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.1992, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom,

má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

21. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.1992, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného od 1.6.2014, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného od 1.9.2014, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného od 1.7.2010, ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov. Ak sankcie podľa odseku 1 dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa tohto nariadenia vlády.

Posúdenie veci súdom

23. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, z ktorej vzniknutú pohľadávku nadobudla ako právny nástupca spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s. a následne spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. ako postupník titulom Zmluvy o postúpení pohľadávky, a preto má súd za to, že je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

24. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar, či služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a

oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

25. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach šandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka najmä formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

26. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu, ktorý zistí nekalú povahu zmluvnej podmienky, prináleží jednak bez toho, aby počkal, či spotrebiteľ predložil v tejto súvislosti návrh, vyvodiť všetky dôsledky, ktoré podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú z takého zistenia, s cieľom zabezpečiť, aby touto podmienkou nebol tento spotrebiteľ viazaný, a jednak v zásade na základe objektívnych kritérií posúdiť, či dotknutá zmluva môže bez uvedenej podmienky naďalej existovať. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offo nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel.

27. Na základe vykonaného dokazovania má teda súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktoré je zmluvou spotrebiteľskou dňa XX.XX.XXXX, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 600,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 12 splátkach vo výške po 55,95 eur mesačne s prvou splátkou splatnou dňa 20.11.2017 s fixnou úrokovou sadzbou 25,00 %. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola vyhotovená v písomnej forme so všetkými podstatnými náležitosťami.

28. Žalovaný namietal neprimeranosť úroveňovej sadzby, preto preskúmal aj dojednanú výšku úroku. Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke dojednať úroky. Z tejto skutočnosti však nemožno úspešne vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len na dohode zmluvných strán a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Rovnako aj u dohody o úrokoch pri peňažnej pôžičke totiž platí ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

29. Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Dobrými mravmi (boni mores), ktoré sú používané ako kritérium, u ktorého je daný osobitný záujem na ich dodržiavaní, nie sú zákonom definované. V súdnej praxi sú všeobecne posudzované ako obvyklé, poctivé a spravodlivé správanie sa, pričom sú dôležité predovšetkým všetky okolnosti, za ktorých bol právny úkon uzatvorený. Ich obsah spočíva v uvedenom mimoprávnom súbore pravidiel správania, ktorý je všeobecne uznávaným vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi a rešpektuje právne princípy spoločenského poriadku. V rozpore s dobrými mravmi je právny úkon vtedy, ak odporuje takýmto pravidlám chovania, ktoré povahu právnych noriem samé osebe nemajú.

30. Dohodnuté úroky sú odplatom za užívanie istiny, nemajú zabezpečovaciu funkciu a na to, že ich výška je v rozpore s dobrými mravmi nemá vplyv, že táto bola dobrovoľne dohodnutá. V súlade s dobrými mravmi je taká výška úrokov, ktorá predstavuje primeranú výšku odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny, teda ňou dôjde k zhodnoteniu požičaných peňažných prostriedkov bežným (obvyklým) spôsobom. V rozpore s dobrými mravmi, podľa súdnej praxe, je spravidla taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v čase ich dojednania, stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.

31. Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom.

32. Vychádzajúc zo štatistických údajov zverejnených na webovej stránke Národnej banky Slovenska boli priemerné úrokové sadzby pri úveroch (spotrebiteľské a iné úvery) uzatvorených na dobu do 1 roka

- za rok 2016 v sadzbe 5,84 % ročne,
- v prvom polroku 2017 v sadzbe 5,13 % ročne,
- v treťom štvrtroku 2017 v sadzbe 4,28 % ročne,
- v mesiaci september 2017 v sadzbe 4,56 % ročne,
- v mesiaci október 2017 v sadzbe 3,41 % ročne.

33. Úroková sadzba z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy je viac takmer päťnásobne vyššia ako priemerné sadzby úrokov z úverov poskytovaných úverovými inštitúciami v rovnakom období. Z verejne dostupnej knižnej publikácie o odplatách pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľom vyplýva, že všeobecné súdy pri odplatnom poskytovaní peňažných prostriedkov hranicu hrubého nepomeru rozpätia tejto odplaty v zásade vymedzili v rozpätí od 24 až 60 % odplatného plnenia ročne, a to v závislosti od okolností konkrétneho prípadu (In: Budjač. M: Civilnoprávna úžera a odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľom, 2018, Wolters Kluwer).

34. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo/1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“

35. Pri dojednávaní úrokov pri úvere koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. (pozri rozsudky Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co/114/119 zo dňa 29.01.2020, sp. zn. 15Co/276/2018 zo dňa 13.3.2019)

36. Pokiaľ ide konfrontáciu ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, týkajúceho sa odplaty v spotrebiteľskej zmluve, ktorá odplata nesmie prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať a ust. § 39 Občianskeho zákonníka, súd tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/114/2018 zo dňa 27. 08. 2019, s ktorými závermi sa stotožňuje: „Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Úroková sadzba uvedená v zmluve - 28,68 % ročne odporuje dobrým mravom, a preto je dojednanie o úrokovej sadzbe nutné považovať za absolútne neplatné (§ 3, § 39 Občianskeho zákonníka), čo znamená, že veriteľ nemá

nárok na úroky z úveru. Nariadenie vlády č. 238/2008 Z. z. a ani žiadny všeobecne záväzný predpis nijako neobmedzil súdy, aby korigovali neprimerane vysoké úroky, ktoré sú síce zložkou pre výpočet RPMN, no nie sú vyňaté z posudzovania dodržania imperatívu dobrých mravov zo strany súdu. Sadzba úrokov 28,68 % ročne nemá opodstatnenie v demokratickej spoločnosti, nemožno ju označiť inak ako úžernú a odporujúcu dobrým mravom.“

37. Súd ďalej poukazuje na dôvodovú správu k nariadeniu vlády SR č. 141/2014 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov. Touto novelou sa vykonáva § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ustanovením najvyššej prípustnej výšky odplaty, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať pri poskytnutí peňažných prostriedkov, pričom i Vláda SR predpokladala že samotné stanovenie tejto najvyššej prípustnej odplaty nevyklučuje uplatnenie korektívu dobrých mravov. Podľa textu dôvodov správy: „V súvislosti s RPMN je potrebné ešte uviesť, že v niektorých súdnych rozhodnutiach už odplata požadovaná na úrovni 23 % a viac je posudzovaná ako v rozpore s dobrými mravmi a teda v kontexte s vyššie načrtnutou tabuľkou RPMN celkové náklady by pri verifikácii dobrých mravov nemali prekročiť 30 - 35 %, pričom plnenie dosahujúce 40 - 50 % by bolo možné označiť pri splnení ďalších znakov za úžerné. V uvedenom kontexte bude vždy aplikovateľná aj skutková podstata úžery pri zachovaní správneho právneho posúdenia hrubého nepomeru protiplnenia a jej ostatných znakov - v danom kontexte bude, aby súdy pri zachovaní vzťahu subsidiarity § 39 Občianskeho zákonníka správne vyhodnotili aj aplikačný rozmer § 39a Občianskeho zákonníka, ktorý predstavuje iba jeden z dôvodov neplatnosti právneho úkonu. Uvedeným dlhodobo judikovaným pravidlám sa musí regulatívnym spôsobom prispôbiť aj trh požičiavania peňažných prostriedkov spotrebiteľom, keďže výhodnosť tohto prispôsobenia je práve v dosiahnutí právnej istoty v otázke platného dojednaní spotrebiteľskej zmluvy.“

38. Preto je súd toho názoru, že ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka nevyklučuje posúdenie súladu výšky úrokovej sadzby (a prípadne ďalších zložiek odplaty) s dobrými mravmi, ale predstavuje osobitný regulačný mechanizmus, ktorý sa v žiadnom prípade nevyklučuje s uplatnením korektívu dobrých mravov. Inými slovami aj zmluva uzavretá s odplatou neprekračujúcou limit vyplývajúci z § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka môže byť v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko skúmanie rozporu s dobrými mravmi nie je obmedzené iba na matematické porovnanie odplaty s určitou zákonnou maximálnou hranicou, ale zohľadňuje aj individuálne okolnosti uzavretia posudzovanej zmluvy, postavenie a pomery zmluvných strán a prípadne ďalšie okolnosti (v súvislosti s uvedeným porovnaním rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co 404/2017 zo dňa 31. mája 2018 a zároveň v obdobnej veci žalobcu rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9CoCsp/22/2020 z 22. 10. 2020). Obdobne sa s otázkou rozporu úroku s dobrými mravmi vysporiadal Krajský súd v Prešove v rozhodnutiach, podľa ktorého: „aplikáciu § 3 Občianskeho zákonníka nevyklučuje ani ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, kedy za obvyklé, primerané a neúžernícke úroky nie je možné vychádzať z údajov subjektov poskytujúcich spotrebiteľské úvery, ktoré úvery poskytujú za neprimerané odplaty a úroky rozporné s dobrými mravmi“ (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/48/2018 z 31. 01. 2019); a tiež podľa ktorého „výška priemerných úrokových mier poskytovaných pre nové spotrebiteľské úvery predstavovala v čase uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere výšku 8,76 %, teda prekročenie tejto úrokovej miery poskytnutej navyše pri úvere so splatnosťou 10 rokov, o viac ako 100 %, nemožno považovať za iné, než úžerné, a to najmä za situácie, keď jej poskytol pôžičku bez náležitého posúdenia jej bonity.“ (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/41/2020 z 26. 11. 2020)

39. Súd tiež poukazuje, že táto zmluva je typicky formulárová zmluva, ktorú uzatvoril dodávateľ so spotrebiteľom a teda jednoznačne sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú v zmysle príslušných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd v rámci takýchto zmlúv ex offio skúma to, či neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a či na základe takýchto podmienok si dodávateľ neuplatňuje nárok voči spotrebiteľovi.

40. V tejto súvislosti súd za nevyhnutné považuje poukázať aj na ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Podľa článku 5 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa.

41. Z právnej úpravy je teda zrejmé, že ak dôjde pri výklade o obsahu spotrebiteľskej zmluvy k pochybnostiam vzhľadom na nejednoznačné alebo nejasné vyjadrenie, je potrebné vždy výklad uskutočniť na prospech spotrebiteľa, ktorého treba v tomto vzťahu považovať za „slabšiu stranu“ zmluvného vzťahu. „Uvedené výkladové pravidlo sa použije vždy vtedy, ak bude nejasný obsah spotrebiteľskej zmluvy, resp. budú existovať pochybnosti o obsahu spotrebiteľskej zmluvy a jednotlivých podmienok, ktoré pochybnosti sú spájané predovšetkým so stavom nejasnosti, neurčitosti, prípadne nezrozumiteľnosti zmluvnej podmienky. Pojem „priaznivejšie“ indikuje, že výklad celej podmienky alebo jej časti, ktorá nie je jednoznačná, bude na prospech spotrebiteľa. Na druhej strane uplatnenie výkladového pravidla znamená, že bude prevládať výklad menej priaznivý pre dodávateľa, keďže tento z povahy veci nesie zodpovednosť za prípravu a formulovanie zmluvných podmienok.“ (Števíček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 ? 450. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, 671 s.)

42. Súd ešte dodáva, že použitie ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka je v tomto prípade namieste, keďže subsidiárne použitie Občianskeho zákonníka ustanovuje § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch. Podstatou spotrebiteľskej ochrany je, že sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho dodávateľa, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany slabšej strany (spotrebiteľa).

43. Žalovaný bol tak na istine povinný zaplatiť žalobcovi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa XX.XX.XXXX sumu 600,- eur, teda sumu, ktorá mu bola zo strany žalobcu reálne poskytnutá, pričom zo strany žalovaného boli preukázateľne uhradené finančné prostriedky vo výške 500,70 a teda nesplatená časť spotrebiteľského úveru je vo výške 99,30 eur. Súd v tejto časti nárok žalobcu považuje za dôvodný a žalovaného zaviazal na zaplatenie tejto sumy a vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

K úrokom z omeškania

44. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto si žalobca podanou žalobou uplatnil aj úrok z omeškania a to vo výške 5,00% ročne 28.6.2018. Žalobca si v zmysle žaloby uplatnil úrok z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, pričom toto oznámenie je datované ku dňu 22.6.2018. Žalobca nepreukázal, v ktorý konkrétny deň žalovaný zásielku, v ktorej bolo obsiahnuté Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úver, prevzal. Súd nespochybňuje, že žalobca túto listinu žalovanému odoslal, súdu však pre preukázanie nároku na úrok z omeškania absentuje dôkaz o čase, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s plnením zosplateného dlhu, pretože ani zmluvné podmienky fikciu doručenia neupravili.

45. Ust. § 565 v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre splatnosť celej pohľadávky vyžaduje okrem kvalifikovanej delikvencie dlžníka a dohody o možnosti zosplatenia, aj dispozitívny úkon vo forme žiadosti o plnenie celku, na ktorú je veriteľ v dôsledku omeškania dlžníka oprávnený. „Žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky resp. jej neuspokojeného zvyšku, je jednostranným adresovaným úkonom, ktorého účinky sú podmienené tým, že dôjde dlžníkovi (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Z hľadiska hmotného práva však môže strata výhody splátok nastať až dorúčením žaloby dlžníkovi súdom. V dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorazovo celý zvyšok dlhu. Ak dlžník svoju povinnosť nesplní, dostáva sa do omeškania.“ (ŠTEVČEK, Marek et al. 2015. Občiansky zákonník II. §451-880. Komentár. Praha: C. H. Beck, 1986 - 1987 s.)

46. Podľa názoru súdu sa žalovaný dostal najskôr do omeškania deň nasledujúci po dni doručenia žaloby k jeho rukám, kedy žalovaný preukázateľne nadobudol vedomosť, že žalobca od neho požaduje zaplatenie celej pohľadávky. Žalobca nepreukázal, v ktorý konkrétny deň žalovaný Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 22.6.2018 prevzal a zmluvné podmienky fikciu doručenia v tomto prípade neupravovali. Žalovanému bola žaloba s prílohami riadne do vlastných rúk doručená dňa ku

dňa 3.5.2021, a teda prvým dňom omeškania je deň 4.5.2021. Ku dňu omeškania základná úroková sadzba ECB bola vo výške 0,00%. Preto súd zaviazal žalovaného aj na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády, a to zo sumy 99,30 eur od 4.5.2021 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

47. Podľa § 232 CSP súd určil lehotu na plnenie do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

K trovám konania

48. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

49. V civilnom sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní. Ak mala strana plný úspech vo veci, prizná sa jej tiež celá náhrada nákladov konania, ak mala strana len čiastočný úspech, náhrada nákladov bude pomerne rozdelená. Ak je úspech a neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Platí teda, že žalobca má plný úspech, ak výrok rozsudku zodpovedá žalobnému petitu, naopak, žalovaný má plný úspech, ak žaloba je v plnom rozsahu zamietnutá. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, je povinnosťou súdu tiež skúmať pri rozhodovaní o náhrade trov konania procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch stranách.

50. V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 220,36 eur s príslušenstvom. Súd žalobe čo do sumy 99,30 eur s príslušenstvom vyhovel, v časti o zaplatenie 60,- eur zastavil z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby, pričom súd je toho názoru, že zastavenie zodpovedá žalobca, keďže k plneniu žalovaného došlo hoci počas súdneho konania, ale ešte pred doručením platobného rozkazu žalovanému, pričom žalovaný plnil naposledy dňa 22.4.2021, od kedy žalobca mohol danú skutočnosť súdu oznámiť. Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 45,06 % (= 99,30 eur z 220,36 eur) a úspech žalovaného predstavuje 54,94 % (= 100 % - 45,06 %). Vzhľadom na pomer úspechu v konaní úspešnému žalovanému by patril nárok na náhradu trov konania v rozsahu 9,88 % (54,94 % - 45,06 %).

51. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil, ani nevyčíslil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v konaní nevznikli. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu, ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyše podľa obsahu spisu jej v konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Súd preto v danej veci s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovaného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné v zmysle ust. § 355 Civilného sporového poriadku (CSP) odvolanie, ktoré sa podľa ust. § 362 CSP podáva v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Humenné.

Podľa ust. § 358 CSP odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa ust. § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.